

Portfoolio

Eesti Kunsti Akadeemia

Vabad kunstid:
Skulptuur ja Installatsioon

Darja Krasnopevtseva

2019

EKA

Ma ei oska öelda ,kas mul hetkel on mingi kindel kunstnikupositsioon, aga praegu tegelen skulptuuri ja installatsiooniga.

Enda töödes kasutan heli, valgust, tekstiili, tekste(mõnikord luulet) ja igasuguseid teisigi materjale.

Võib öelda, et suurem osa minu töödest on kuidagi seotud minu lapsepõlvega.

Näiteks, olen mitmes teoses loonud erinevaid lapse maailmasid ning võrrelnud neid täiskasvanu eluga.

Mõnikord tekib tunne, et on olemas mingi kirjanik, kes mõtleb välja luuletusi minu elust. Need ei olegi otseselt kurvad või õnnelikud, ega suunatud spetsiaalselt lastele või täiskasvanutele. See võib olla näiteks maailm, mis on interaktiivne ,liikuv ja elav, aga aeg–ajalt, staatiline ning võimas.

Mida närvilisem ja väsinum olen mina, seda rahulikum ja võimsam on see maailm.

CV

Darja Krasnopevtseva
18.05.1997
krasnodarja@gmail.com

HARIDUS

2016-	Eesti kunstiakadeemia, vabad kunstid, skulptuur, bakalaureuseõpe
2015-2016	Eesti Maaülikool, looma kasvataja, bakalaureuseõpe (õpingud pooleli)

ÜHISNÄITUSED

2018-	“Fibrous”, Vana EKA Galerii, Tallinn, Eesti
2018-	“Olevik kui tundmatu” EKA Galerii, Tallinn, Eesti
2018-	“Skulptuur/enesedisaini kohustus”, ARSi projektiruum, Tallinn, Eesti
2018-	“Kui ma elust peaks ärkama”, Haapsalu linnagalerii, Haapsalu, Eesti
2017-	“Skulptuuri kiirus”, Evald Okase Muuseum, Haapsalu, Eesti

SEITSME PÄEVA PÄEVIK

Töö kirjeldus

Seitsme väikse postamendi peal seisavad erineva kujuga objektid, millest igaüks kirjeldab ühte päeva. Objektid on tehtud suuremas osas pruunist savist. Nendeks olid savist nälkjas, savist nälkjat hoidev käsi, põialt näitav käsi, tühi *coca-cola* pudel savist küsimärgiga, kipsist õõnsad pallid, fooliumist voolitud lill savipotis. Viimane postament seisis tühjana justkui viimase päeva õhtu ootel.

Kontseptsioon

Kõige tähtsam osa selles töös oli leida üks hästi kirjeldav sõna ja vorm, mis võtab kõige paremini kokku terve päeva.

See oli väike samm kirjaniku väljenduse suunas, kes aina enam hakkas minu loomingut mõjutama.

Väikse postamendi peal seisavad erineva kujuga objektid, millest igaüks kirjeldab ühte päeva

Savist nälkjat hoidev käsi

RAAMATUD

Töö kirjeldus:

Erinevatele kõrgustele paigutatud raamatud, mida ma kunagi olen lugenud.
Need on erineva teema, žanri ja funktsiooniga: filosoofia, luule, jutustused, keemia, bioloogia jne.
See oli visandlik töö, mida tegin mängulises vormis.

Kontseptsioon

Ma asetasin ühe raamatu teise raamatu kohale ning grupeerisin neid tunde järgi erinevatele kõrgustele. Kusjuures, iga ümberpaigutusega muutus selle teose karakter. Ma tegin seda nii kaua, kuni mulle hakkas meeldima see atmosfäär, mis tekkis väikses elavas ja liikuvais ruumis.

Pianose ja aknalaua paigutatud raamatud

Diivanile paigutatud raamatud

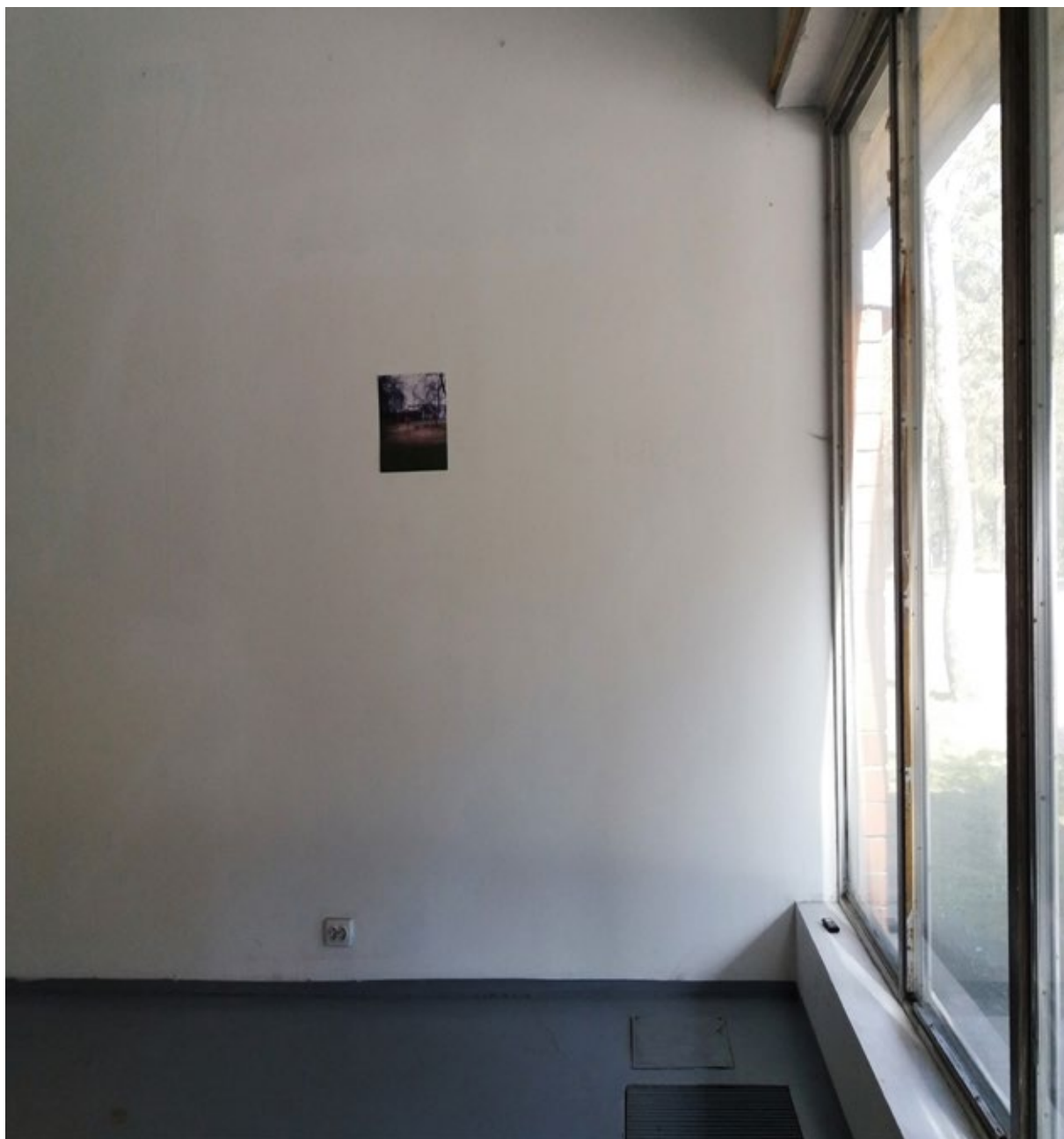
TEEKOND

Töö kirjeldus:

Installatsioon koosneb helist ja seinale pandud fotost. Heli on diktofoniga salvestatud jutt, mida räägin, kui läbin teekonda, mille lõpppunktiks on koht, mida kujutab seinal asuv foto.

Kontseptsioon

Seda teekonda olen palju kordi läbinud oma lapsepõlvest tänaseni. See liigub minu kodust mänguväljakule, muutudes ise mingisuguseks maailmaks, mis rahustab mind ja aitab mõelda.

Installatsioon koosneb helist ja seinale pandud fotost

KIRJANIKU LAUD

“KIRI”

Töö kirjeldus:

Laul olid raamatud, ajalehed ja visandlikud kirjad, mida kirjanik on kirjutanud oma sõbrale enda uue raamatu kohta. Tooli peal ripub tema jope, aga kirjanikku ennast ei ole kohal. kirjanik on vene rahvusest mees, kes võib olla umbes 30 aastat vana.

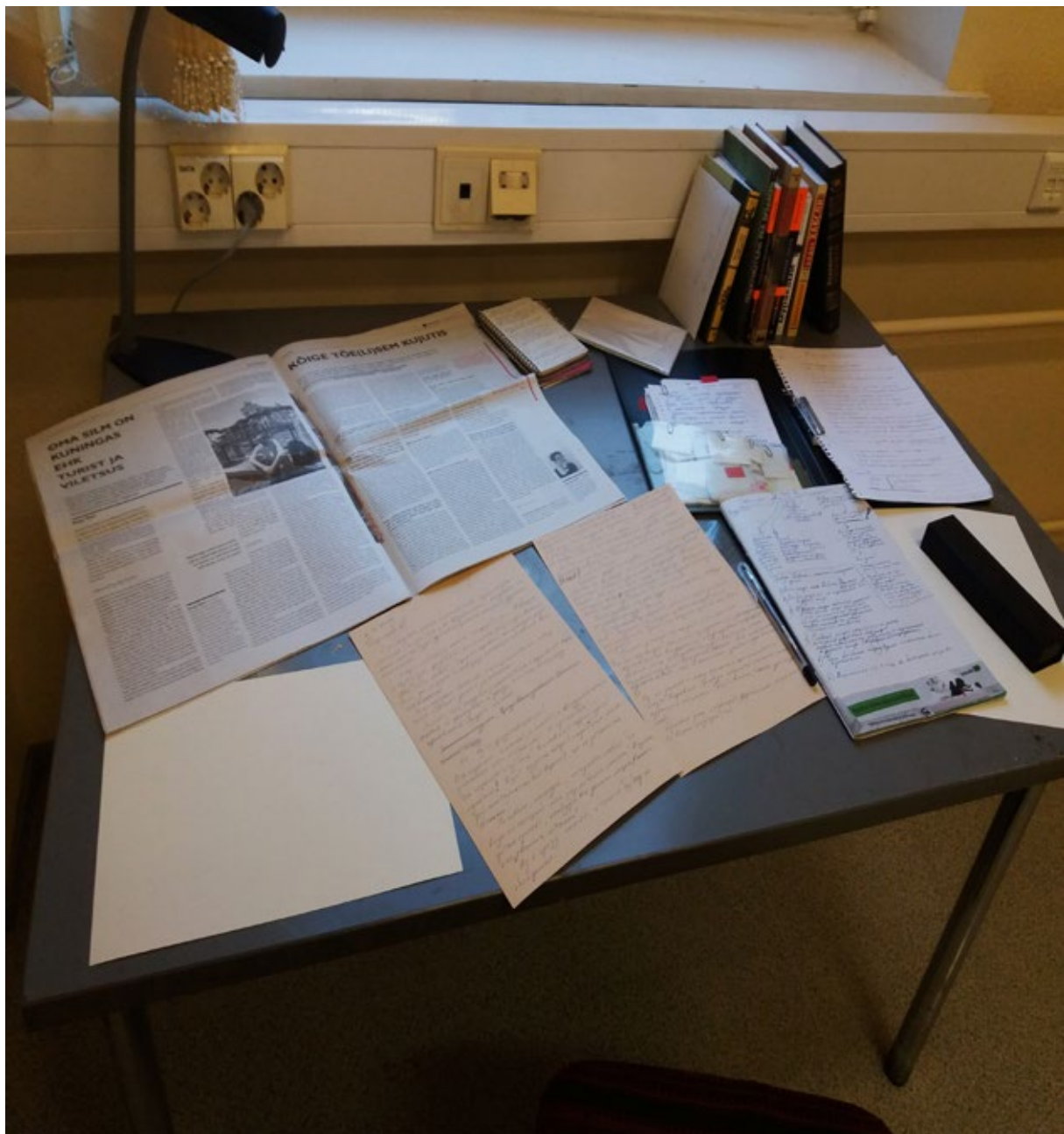
Kontseptsioon

See töö oli esimene kord, kui ma proovisin näidata seda inimest, kes kirjutab oma lugusid minu peal. Uurisin, kuidas kirjeldada tema karakterit.

Kiri, mille kirjanik kirjutas oma sõbrale, on vene keeles, aga selle eestikeelne tõlge on kleebitud seinale.

Raamatud, ajalehed ja visandlikud kirjad, mida kirjanik on kirjutanud oma sõbrale enda uue raamatu kohta

Kiri

„Kiri“

Darja Krasnopevtseva BKU16SK

Kallis M!

Viimane kord kirjutasin sinule 2 kuud tagasi....

...Eile vaatasin jalgpalli...see oli päris siit asi... ütlen sinule seda, sest et sa oled minu sõber...ära vaata jalgpalli ja tegelikult, ära vaata telekat.

....Viimasel kirjal sa küsisid kuidas mul läheb minu romaaniga

.....

Hästi (tegelikult ei.....ei ,see ei ole selles mõttes ,et minule ei meeldi,aga ...ohh issand...peategelane on nii rumal)

Tead, mina kõik saan aruaga kui mina olin noor ja käisin mingi baarise või klubisseja küll ma raiskasin rohkem raha kui ma võiksin ,aga ta teeb seda nii moodi . Mull on tunne ,et ta arvab,et temal on kogu maailma raha...Kohe sain aru ,et temaga ei saa rahulikult istuma ...Sina üldse ei kujunda ette , MIS temaga juhtus..

A mis juhtus kui ta viimane kord baarise läks....ise olin erinevas situatsioonis , aga et kõik juhtus NII moodi ,noh ...siin tegelikult on vaja Talent.

Mõtlesin ,et kutsun tema sõpru ,aga....ei paha mõtte...Mõtlesin ,äkki keegi teine saab talle aidata ..pärast sain aru ,et kui keegi teine tuleb tema juurde ,kohe hakkab temaga koos jooma.

Nii kaua ,kuni ma mõtlesin ,ta hakkas kuskile liikuma ...issand ...siis juba sain aru ,et üldse ei taha talle aidata ,lase ise lahendada oma probleemid.(Istusin nii moodi mõni aega ,pärast tundsin temast kahju .Võib olla ta on Loll ,aga nii kui nii ,ta ei ole võõras inimene)...

Aitasin talle...jää ellu...Sa peaksid teda näema...halestusväärne nägemine...pakkusin talle joppe ,selleks et talle külm ei olnud...ta vaatas mind ja ütles ,et mina olen kodutu inimene...issand jumal...mis ta ise moes saab aru t***...

Noh ,Joengut talle küll lugesin...jooksisin tema järel, nagu kana munadega....

....Mõtlesin ,et saAn infarkti kuni seda romaani lõppuni kirjutan....

Eestikeelne tõlge, mis on kleebitud seinale

MÄLESTUS TULEVIKKUSE

Töö kirjeldus:

Installatsioon koosneb kahe meetristest toolidest, mis on puidust ehitatud ja mille peal ripub erinevatest materjalidest kokku pandud kangas. Toolid ja kangas muutuvad onniks, mille sees on neonribast tehtud valgustus.

Kontseptsioon

Lapsepõlves ehitame me endale ruumi, kus saaksime välja mõelda enda maailma. Sinna sisse saame lubada ainult mõnda endale olulist inimest. Samamoodi käitume me siis, kui kasvame. Me "ehitame" endale "isiklikku ruumi", elame enda kodus ja valime neid, kellega suhelda tahame, aga mõnikord tulevad meie juurde ka need, kes lõhuvad meie "saladuse".

Toolid ja kangas muutuvad onniks

Neonribast tehtud valgustus

Kahe meetrilised toolid, mis on puidust ehitatud ja mille peal ripub erinevatest materjalidest kokku pandud kangas

MÜRA RESONATSIOON

Töö kirjeldus:

Tegemist on interaktiivse heli installatsiooniga, kus kaks kõlarit mängivad erineval sagedusel bassi ning inimesed saavad pikutada õhkmadratsil. Lakke riputatud punane tekstiil muudab valguse soojaks ja koos põrandat katva soolaga, tekitab see ebamaise tunde.

Kontseptsioon

Selles maailmas ei ole midagi staatilist. Kõik liigub, kõik vibreerib, aga me ei kuule ega tunne seda. Müra meie ümber on nii palju aga me ei märka selle resonantsi.

Inimene, kes heidab sellele madratsile pikali, astub müra maailma.

Kaks kõlarit mängivad erineval sagedusel bassi ning inimesed saavad pikutada õhkmadratsil

Näide

NARVA

Töö kirjeldus:

Narvas uurisin Kreenholmi manufaktuuri, mis on maha jäetud tööstuslinnak, kus varasemalt asus suurejooneline tekstiili tööstus. Seal tegin leitud asjadest–peegel, kivid ja vee reservuaar–installatsiooni, mis näitab, et sa oled siin praegu, aga enne sind siin ei olnud.

Kontseptsioon

Peegel näitab, mis toimub selle ees praegu, aga vee peegeldusest vaadeldavas peeglis puudub selle ees seisja. Installatsiooni osaks olevad kivid, mis vees ei upu, on võetud maja küljest, see osa ühendab sind sellega, mis toimus seal enne sinu tulekut.

Leitud asjadest–peegel, kivid ja vee reservuaar– installatsioon

“ ”
...

Töö kirjeldus:

Teos koosneb kõnepuldist, punasest vaibast ja aplausi helist.

Kontseptsioon

Mõnikord on inimesed selles positsioonis, et ei ole tähtis, mida, kuidas ja kas nad üldse räägivad. Neile saab osaks aplaus juba ainult selle pärast, et nad seisavad olulises kohas ja nad lihtsalt on olemas.

Tavaliselt tähistatakse raamatutes kolme punktiga seda, et midagi jäi rääkimata või pole midagi veel lõppenud.

Kõnepult, punane vaip ja aplausi heli

“..” /2

Töö kirjeldus:

Aplausi heli on installeeritud ukse kohale.

Kontseptsioon

Kuidas reageerib inimene, kes astub galeriisse ja kuuleb, et talle plaksutatakse? Kas inimene, kes tuli vaatama kunstinäitust, saab ise muutuda töö osaks, nagu ka teos võib muutuda vastavalt sellele, kus ta asub?

Kõlarid on installeeritud ukse kohale

LÄBI SEINA

Töö kirjeldus:

Tegemist on skulptuuriga, mis kujutab läbi seina tulevat laeva nina. Oma liikumisega ta justkui purustab seina. Laeva otsas on sõnni pea, mis iseloomustab selle tegevuse tugevust ja agressiivsust.

Teos sündis lähtuvalt materjali filosoofiast ja –võimust.

Kontseptsioon

Mõnikord ei ole võimalik leida ust ning tundub, et ainuke variant on minna läbi seina. Sa hakkad leidma kummalisi teid, et ennast kaitsta ja tulla toime sellega, mis toimub su ümber.

Skulptuur, mis kujutab läbi seina tulevat laeva nina

Laeva otsas on sõnni pea

Autoportree

Töö kirjeldus:

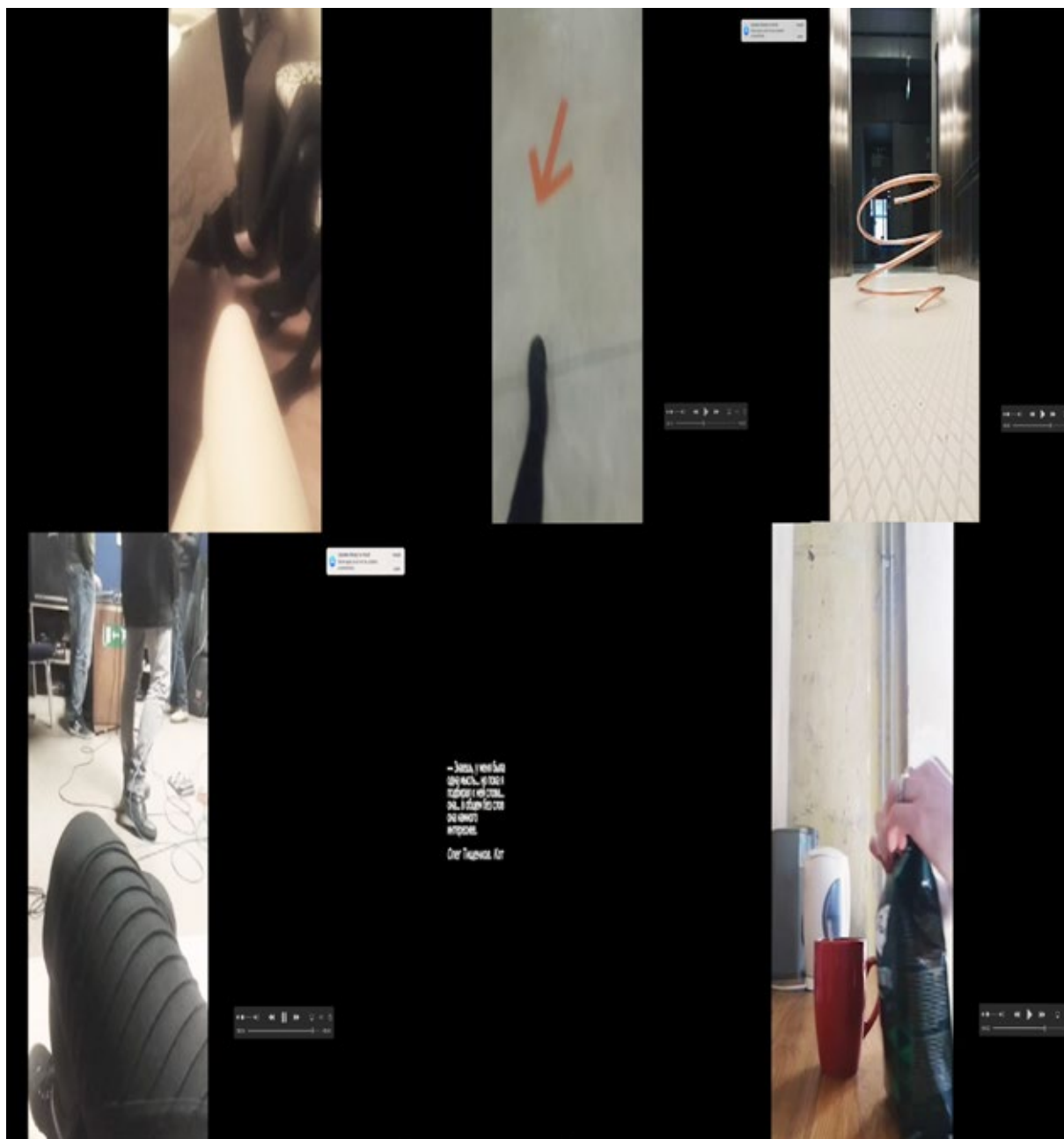
Telefoni kaameraga filmitud seitsme minutiline film. Kaadris ei ole kordagi näha inimeste nägusid, ainult nende käed või jalad.

Kontseptsioon

Telefoni käes hoidmine on mulle väga loomulik.

Film koosneb minu erinevatest elu osadest ja kaadrid on pandud omavahel segamini.

Filmi lõpus tuleb venekeelne lause, mida võiks eesti keelde tõlkida järgnevalt: “–Tead, mul oli üks mõte... ma tahtsin nii kaua leida õigeid sõnu, selleks, et seda öelda... aga... ilma sõnadeta on ta palju huvitavam,” Oleg Tišenkov “Kass”

Teose Autoportree kuvatõmmis

